

## عنوان مقاله:

بررسی وضعیت طراحی فراگیر در محیط آسایشگاه های جانبازان شهر تهران

## محل انتشار:

مجله سالمندشناسی، دوره 5، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

## نویسندگان:

مرتضی نصیری - کارشناسی ارشد مدیریت توانبخشی. گروه آموزشی مدیریت توانبخشی. دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران..

سلمان برسته - Ph.D. School of Nursing, Marine Medicine Research Center, Faculty of Nursing, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

وحید راشدی - دکترای تخصصی سالمندشناسی. انستیتو روانپزشکی تهران، دانشکده علوم رفتاری و سلامت روان، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

محمد نصیری - کارشناسی ارشد مدیریت توانبخشی. گروه آموزشی مدیریت توانبخشی. دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران..

## خلاصه مقاله:

مقدمه: بسیاری از ناتوانی های یک فرد معلول، ناشی از محیط فیزیکی نامناسب است که با برطرف کردن آن ها می توان فضایی ایجاد کرد که پاسخگوی نیازهای آنان باشد. طراحی فراگیر به ایجاد محیطی گفته می شود که در آن حداکثر امکان دسترسی برای همه افراد، اعم از سالمند، جانباز و معلول، فراهم باشد. هدف این پژوهش تعیین وضعیت طراحی فراگیر در محیط آسایشگاه های جانبازان شهر تهران بود. روش: مطالعه حاضر از نوع مقطعی و جامعه پژوهش شامل تمامی آسایشگاه های جانبازان شهر تهران (در مجموع 4 آسایشگاه) در سال 1395 بود. نمونه ها با روش سرشماری انتخاب شدند. همچنین داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه 16 و کاربرد آماره های توصیفی به منظور بررسی شاخص های مرکزی و پراکندگی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. ابزار جمع آوری داده ها، چک لیست ارزیابی تناسب فیزیکی آسایشگاه که شامل 12 خورده مقیاس و 70 آیتم بررسی وضعیت طراحی فراگیر محیط بود. این چک لیست از متوسط شاخص روایی محتوا 0.91 درصد برخوردار است که برای تعیین شاخص روایی محتوایی آن CVI محاسبه شده است... یافته ها: یافته های این پژوهش نشان داد که در بیشتر آسایشگاه های جانبازان شهر تهران (75 درصد)، وضعیت طراحی فراگیر به تفکیک خصوصیات کلی از نظر وجود نمازخانه، آشپزخانه، وسایل سرمایشی و گرمایشی و اتاق مدیریت در وضعیت مطلوبی قرار داشتند و در نیمی از آسایشگاه ها کتابخانه، رختشوی خانه و اتاق استراحت پرسنل مناسب و در دسترس وجود داشت. در حالی که تنها در 25 درصد از آسایشگاه ها وسایل اطفاء حریق وجود داشت. همچنین در اکثر آسایشگاه ها (75 درصد) وضعیت طراحی فراگیر به تفکیک رعایت شاخص های تعریف شده در زیرمجموعه های آسایشگاه، از نظر طراحی فراگیر در اتاق درمان و توانبخشی، ورودی اصلی و حیاط از وضعیت مناسبی برخوردار بودند، اما در عین حال تنها در یکی از آسایشگاه های مورد بررسی، اتاق نشیمن، حمام و پله و سطح شیب دار وضعیت مطلوبی داشتند. نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که اکثر آسایشگاه های جانبازان شهر تهران از اصول طراحی فراگیر تبعیت نمی کنند. لذا باید شرایط سازگاری جانبازان ساکن آسایشگاه و محیط زندگی آن ها از طریق سیاست گذاری ها و برنامه ریزی های دقیق تر در زمینه مناسب سازی محیط آسایشگاه ها جانبازان فراهم گردد.

## کلمات کلیدی:

Universal design, hospice, Veterans, طراحی فراگیر، آسایشگاه، جانباز

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

